

PRZESZUKANIE W POLSKIM PROCESIE KARNYM

Karol Jarząbek

PRZESZUKANIE W POLSKIM PROCESIE KARNYM

Karol Jarząbek

Zamów książkę w księgarni internetowej

proinfo.pl
księgarnia internetowa

SERIA **MONOGRAFIE**

Wydanie publikacji zostało dofinansowane przez
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego
ze środków Narodowego Centrum Nauki Sonata BIS 8
pt. „Uzasadnione przeszukanie – między efektywnością ścigania a prawami jednostki”
nr 0203/2813/19, UMO-2018/30/E/HS5/00338.

Stan prawny na 4 czerwca 2024 r.

Recenzent
Prof. dr hab. Cezary Kulesza

Wydawczyni
Monika Pawłowska

Redaktorka prowadząca
Joanna Cybulska

Opracowanie redakcyjne
Katarzyna Świerk-Bożek

Projekt okładek serii
Wojtek Janikowski, Przemek Dębowski

prawoLubni

Ta książka jest wspólnym dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, byś przestrzegał przysługujących im praw. Książkę możesz udostępnić osobom bliskim lub osobiście znanym, ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A jeśli musisz skopiować część, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujmy prawo i własność
Więcej na www.legalnakultura.pl
Polska Izba Książki

© Copyright by Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., 2024

ISBN 978-83-8358-717-2
ISSN 1897-4392

Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o.
Dział Praw Autorskich
01-208 Warszawa, ul. Przyokopowa 33
tel. +48 728 313 462
e-mail: PL-ksiazki@wolterskluwer.com
księgarnia internetowa www.profinfo.pl

SPIS TREŚCI

Wykaz skrótów	11
Wstęp	15
Rozdział I	
Pojęcie i rodzaje przeszukania	27
1. Uwagi wstępne	27
2. Przegląd doktrynalnych definicji przeszukania	29
3. Rodzaje przeszukania	35
4. Przeszukanie jako czynność procesowa.....	41
5. Przeszukanie jako środek przymusu	51
6. Czynności faktyczne dokonywane w toku przeszukania...	67
7. Wnioski.....	70
Rozdział II	
Wzorzec konstytucyjny i konwencyjny przeszukania.....	73
1. Uwagi wstępne	73
2. Konstytucyjny wzorzec przeszukania.....	74
2.1. Pojęcie prawa do prywatności w kontekście przeszukania	74
2.2. Standard ochrony praw i wolności jednostki w związku z przeszukianiem na gruncie Konstytucji RP	78
2.3. Wnioski	93
3. Konwencyjny wzorzec przeszukania.....	95
3.1. Uwagi wstępne	95

3.2. Kryteria ingerencji w prawa i wolności jednostki na gruncie konwencyjnym w związku z przeszukaniem – test legalności i celowości.....	98
3.3. Kryteria ingerencji w prawa i wolności jednostki na gruncie konwencyjnym w związku z przeszukaniem – test proporcjonalności	102
3.4. Wnioski.....	112

Rozdział III

Przesłanki i podstawa dowodowa przeszukania.....	115
1. Uwagi wstępne	115
2. Cel przeszukania.....	118
3. Przesłanka materialna przeszukania z art. 219 § 1 k.p.k....	129
4. Podstawa dowodowa przeszukania.....	146
5. Przesłanki przeszukania w wypadku niecierpiącym zwłoki	159
6. Zakres przeszukania	174
7. Wnioski.....	186

Rozdział IV

Przeszukanie a inne czynności zbliżone do przeszukania	191
1. Uwagi wstępne	191
2. Przeszukanie a zatrzymanie rzeczy	192
3. Przeszukanie urządzenia zawierającego dane informatyczne a jego oględziny.....	201
4. Przeszukanie osoby a oględziny ciała osoby żywej i badania cielesne oskarżonego.....	208
5. Przeszukanie miejsca a oględziny miejsca.....	222
6. Przeszukanie a pozaprocessowe czynności zbliżone do przeszukania.....	228
7. Wnioski.....	260

Rozdział V

Dyrektywy przeszukania	265
1. Uwagi wstępne	265
2. Dyrektywa legalności.....	266
3. Dyrektywa proporcjonalności.....	271

4. Dyrektywa celowości	276
5. Dyrektywa umiaru, zachowania należytej staranności, poszanowania prywatności i godności.....	282
6. Dyrektywa subsydiarności (konieczności).....	286
7. Wnioski.....	288
 Rozdział VI	
Zarządzenie i zatwierdzenie przeszukania.....	291
1. Uwagi wstępne	291
2. Problem organu uprawnionego do stosowania przeszukania.....	292
3. Forma i treść decyzji o zarządzeniu i zatwierdzeniu przeszukania.....	313
4. Wnioski.....	328
 Rozdział VII	
Sposób przeprowadzania przeszukania.....	331
1. Uwagi wstępne	331
2. Sposób przeprowadzania przeszukania osoby.....	332
3. Sposób przeprowadzania przeszukania miejsca.....	342
4. Sposób przeprowadzania przeszukania miejsc szczególnego rodzaju oraz miejsc ujawnienia dokumentów zawierających tajemnice prawnie chronione.....	356
5. Wnioski.....	371
 Rozdział VIII	
Kontrola przeszukania	375
1. Uwagi wstępne	375
2. Mechanizmy kontroli przeszukania	376
3. Kryteria kontroli przeszukania	386
4. Konsekwencje wadliwości przeszukania	394
5. Wnioski.....	414
 Wnioski końcowe i postulaty <i>de lege ferenda</i>.....	419
 Bibliografia.....	441
 Orzecznictwo.....	455

WSTĘP

Przeszukanie ma niebagatelne znaczenie dla biegu i wyniku procesu karnego, stanowiąc jednocześnie jeden z najpowszechniej wykorzystywanych w jego toku instrumentów ingerencji organów postępowania karnego w prawnie chronione prawa i wolności jednostki. Jako wrażliwa czynność dowodowa wkracza w sferę konstytucyjnie gwarantowanego prawa do prywatności, nienaruszalności mieszkania oraz nietykalności osobistej. Jednocześnie znaczenie tej czynności z punktu widzenia efektywności prowadzonych postępowań karnych, szczególnie w toku przygotowawczego stadium procesu, jest niezwykle istotne. Niejednokrotnie przeszukanie jako instrument służący ujawnianiu i zabezpieczeniu dowodów warunkuje skuteczność działań organów postępowania w zakresie ujawniania i ścigania przestępstw. Z tych względów już na tle Kodeksu postępowania karnego z 1928 r. zwrócono uwagę na to, że zespół przepisów regulujących tę materię ogniskuje w sobie ogromny ładunek kolizji między celami i potrzebami ścigania karnego a dziedziną swobód obywatelskich i jako taki pozostaje jednym z najbardziej newralgicznych i konfliktowych wycinków procesu karnego¹.

Nie ulega wątpliwości, że konfliktowość tych wartości powinna motywować ustawodawcę do szczególnej ostrożności przy formułowaniu przepisów rangi ustawowej, regulujących instytucję przeszukiwania. Znalezienie satysfakcjonującego balansu między efektywnością organów ścigania a odpowiednim poziomem gwarancji praw jednostki z pewnością nie jest zadaniem łatwym. Pamiętając jednak o wadze możliwych naruszeń

¹ Zob. K. Łojewski, *Problematyka rewizji domowej i osobistej w kodeksie postępowania karnego*, „Palestra” 1967/4, s. 71.

swobód obywatelskich w toku przeprowadzania tej czynności, szczególnego znaczenia nabiera jednoznaczność i precyzja przepisów rangi ustawowej, która pozwoli możliwie skutecznie wyeliminować ryzyko przeprowadzania przeszukań bezpodstawnych i nieproporcjonalnych. Tym bardziej może dziwić, że choć na przestrzeni lat nastąpiły liczne zmiany ustrojowe, ustawodawca przenosi konstrukcję przeszukania do kolejnych aktów prawnych, dokonując jedynie niewielkich korekt. W ciągu blisko 26 lat obowiązywania aktualnego Kodeksu postępowania karnego, mimo tak częstych nowelizacji, przepisy dotyczące przeszukania nie uległy istotnym zmianom. Tymczasem analiza uregulowań dotyczących tej instytucji dokonana na etapie wstępnych badań dogmatycznych prowadzi do wniosku, że wymagają one zmian o strukturalnym charakterze. Obowiązujące przepisy pozostawiają organom stosującym prawo zbyt duży margines swobody przy podejmowaniu decyzji o przeprowadzeniu tej czynności, umożliwiając w praktyce ich interpretację podporządkowaną wyłącznie celom dowodowym. W konsekwencji może to prowadzić do przypadków przeszukań bezpodstawnych lub w sposób nieproporcjonalny ingerujących w prawnie chronione prawa i wolności jednostki, sprzecznych z istotą i celami tej instytucji.

Mimo doniosłości tego zagadnienia, dotychczasowe wypowiedzi doktryny procesu karnego z pewnością nie wyczerpują problematyki przeszukania. Przede wszystkim brak jest publikacji o charakterze kompleksowym. Nauka procesu karnego nie doczekała się bowiem monograficznego opracowania dotyczącego przeszukania. Istniejące opracowania tego typu autorstwa Z. Uniszewskiego² i A. Opalskiej-Kasprzak³ łączą zagadnienia procesowe i kryminalistyczne, nie zgłębiając w dostatecznym stopniu problemów związanych z tą instytucją z perspektywy karnoprocesowej, w szczególności w zakresie ingerencji w prawa i wolności jednostki, i tym samym nie dezaktualizują potrzeby dokonania analizy tego zagadnienia w kompleksowy sposób. Pozostałe publikacje dotyczą zagadnień szczegółowych i mimo ich istotnej wartości merytorycznej nie wypełniają luki związanej z potrzebą przepro-

² Z. Uniszewski, *Przeszukanie. Problematyka kryminalistyczna*, Warszawa 2000.

³ A. Opalska-Kasprzak, *Przeszukanie. Problematyka prawna i kryminalistyczna*, Warszawa 2018.

Rozdział I

POJĘCIE I RODZAJE PRZESZUKANIA

1. Uwagi wstępne

Podobnie jak w wypadku wielu innych czynności procesowych, ustawodawca zrezygnował z formułowania definicji legalnej przeszukania, pozostawiając określenie znaczenia tego terminu doktrynie, orzecznictwu i praktyce organów postępowania. Identyfikacja określonych czynności jako przeszukania ma być zatem poddawana interpretacji na podstawie języka potocznego oraz poszczególnych przepisów regulujących tę instytucję. Trudno się zresztą temu rozwiązaniu dziwić. Przede wszystkim nie można wymagać od ustawodawcy tworzenia rozbudowanych definicji legalnych wszystkich stosowanych w toku postępowania czynności prawnych i nie sposób uniknąć sytuacji, w których znaczenie terminu formułowane będzie przez doktrynę i praktykę na tle konkretnych przypadków¹. W wypadku przeszukania wynika to prawdopodobnie z faktu dużej różnorodności działań, jakie mieszczą się w jego ramach². Wyróżnienie elementów składowych stanowiących o jego istocie na wzór *essentialia negotii* umów cywilnoprawnych i zawarcie ich w ustawowej definicji z pewnością nie byłoby zadaniem łatwym. Wydaje się jednak, że nie tylko to jest powodem rezygnacji z legalnej definicji przeszukania. Należy zauważyć, że ustawodawca na gruncie Kodeksu postępowania karnego w ogóle nie zwykł definiować

¹ Zob. J. Grochowski, *Definicja i elementy składowe przeszukania*, *Prob. Praw.* 1990/16, s. 86–87.

² J. Grochowski, *Definicja...*, s. 86–87.

czynności dowodowych, ograniczając się ewentualnie do wskazania ich celu, jak w wypadku między innymi kontroli i utrwalania rozmów (por. art. 237 § 1 k.p.k.). Jedynie przepis regulujący eksperyment procesowy przybiera formę najbardziej zbliżoną do definicji, jednak wciąż jego redakcję trudno uznać za spełniającą standard definicji legalnej (por. art. 211 k.p.k.³).

Podobnie w wypadku przeszukania ustawodawca tylko pośrednio określa znaczenie tego terminu przez wskazanie w art. 219 § 1 k.p.k. jego celu, którym jest wykrycie lub zatrzymanie albo przymusowe doprowadzenie osoby podejrzanej, a także znalezienie rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym. Nie jest więc tak, że ustawodawca całkowicie zrezygnował z ustawowego określenia kręgu zachowań składających się na przeszukanie, wskazanie bowiem jego celu w pewnym stopniu ten krąg zawęża. Nie ulega wątpliwości, że czynności organów postępowania, które od strony przedmiotowej będą przypominać przeszukanie, ale będą podejmowane w zupełnie innym celu niż określony w art. 219 § 1 k.p.k., nie będą rozpatrywane jedynie w kontekście przekroczenia granic przeszukania i w ogóle nie powinny być traktowane jako czynność podjęta na podstawie art. 219 § 1 k.p.k.⁴ Brak definicji legalnej przeszukania jest więc także konsekwencją przyjęcia przez ustawodawcę pewnej techniki legislacyjnej w odniesieniu do wszystkich czynności dowodowych. Ponadto wydaje się, że trudno byłoby sprecyzować funkcję, jaką miałyby pełnić definicja legalna w wypadku przeszukania. Czy przykładowo miałyby wyznaczać ramy jego legalności? Wobec szerokiego wachlarza działań, które mogą być podejmowane w trakcie tej czynności oraz jej dynamicznego charakteru, nawet rodzajowe określenie tych zachowań generowałoby zbyt duże ryzyko wystąpienia przypadków przeprowadzenia czynności zgodnie ze wszystkimi ustawowymi warunkami, jednak niemieszczących się w jej definicji, a traktowanie tego rodzaju czynności jako nielegalnych wydaje

³ Zgodnie z tym przepisem w celu sprawdzenia okoliczności mających istotne znaczenie dla sprawy można przeprowadzić, w drodze eksperymentu procesowego, doświadczenie lub odtworzenie przebiegu stanowiących przedmiot rozpoznania zdarzeń lub ich fragmentów.

⁴ J. Skorupka, *Prawidłowość i proporcjonalność jako kryteria oceny czynności dowodowych*, „Palestra” 2019/6, s. 9.

się nieintuicyjne. Zdecydowanie ważniejszym zadaniem, jakie należy postawić przed ustawodawcą, ze względu na możliwość nieproporcjonalnej ingerencji w prawa i wolności jednostki, jest nie tyle definiowanie tego, co podczas przeszukania wolno, ile wyraźne określenie granic przedmiotowych przeszukania, a więc ustawowe sprecyzowanie tego, co podczas przeszukania jest niedopuszczalne. Zadaniem orzecznictwa i doktryny jest natomiast uchwycenie jego istoty.

Jedną z kluczowych funkcji definicji przeszukania jest taki jego opis, który pozwoli odróżnić je od innych czynności dowodowych. Problematyka wyznaczenia granicy pomiędzy przeszukaniem a innymi czynnościami procesowymi zostanie szczegółowo omówiona w rozdziale IV. W ramach rozdziału I zostaną scharakteryzowane podstawowe zagadnienia związane z instytucją przeszukania, które w kontekście dalszych rozważań pozwolą zidentyfikować wypadki, w których mamy do czynienia z tą czynnością. Po dokonaniu przeglądu formułowanych w nauce procesu karnego definicji przeszukania, nastąpi omówienie jego rodzajów ze względu na kryterium obiektu, który poddawany jest przeszukaniu. W dalszej części przeszukanie zostanie scharakteryzowane na podstawie trzech zasadniczych elementów, które pozwalają traktować określoną aktywność procesową organów jako przeszukanie uregulowane w art. 219 § 1 k.p.k. i kolejnych jednostkach redakcyjnych. Dotyczy to:

- procesowego charakteru przeszukania, a także bardziej szczegółowo – przeszukania jako czynności procesowej o charakterze głównie dowodowym;
- charakterystyki przeszukania jako czynności spełniającej cechy środka przymusu;
- faktycznych czynności podejmowanych w ramach realizacji przeszukania, które odróżniają omawianą czynność od innych, podobnych czynności dowodowych.

2. Przegląd doktrynalnych definicji przeszukania

W celu dokonania wstępnej charakterystyki przeszukania warto przytoczyć podjęte w literaturze zarówno karnoprocessowej, jak i kryminalistycznej próby jego definicji, co pozwoli wyeksponować najważniejsze

elementy omawianej instytucji. Definiowanie tej czynności przysparza doktrynie wiele problemów, a na przestrzeni lat pojawiają się coraz to nowsze propozycje uchwycenia jej istoty, co podyktowane jest między innymi zacieraniem się granic przeszukania z innymi czynnościami dowodowymi. Nadal brak jest jednej, głównej definicji, a piśmiennictwo nie poświęca temu zagadnieniu większej uwagi⁵. Obrazuje to chociażby fakt bagatelizowania problematyki przeszukania w starszej literaturze, gdzie w niektórych opracowaniach instytucja ta w ogóle nie została omówiona⁶, w części komentarzy z kolei przytoczono jedynie treść przepisów regulujących przeszukanie w Kodeksie postępowania karnego z 1969 r.⁷ (art. 190–197) bez jakiegokolwiek omówienia⁸.

Przybliżając pojęcie przeszukania, M. Siewierski wskazał, że przeszukanie „jest istotnym ograniczeniem wolności osobistej obywatela i nieetykalności jego mieszkania”, a ponadto przytoczył jego cele⁹. Definicję przeszukania przez wskazanie wyłącznie na jego cele przedstawiła M. Lipczyńska¹⁰. Głównie cel przeszukania eksponuje K. Woźniewski, wskazując że przeszukanie jest „czynnością poszukiwawczą, mającą na celu wykrycie lub zatrzymanie albo przymusowe doprowadzenie osoby podejrzanej czy też znalezienie rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie lub podlegających zajęciu w postępowaniu karnym”¹¹. Z bliższego definiowania przeszukania rezygnuje K. Boratyńska, przytaczając jedynie jego cele z art. 219 § 1 k.p.k.¹²

⁵ Zwrócili na to uwagę m.in. H. Popławski, *Uwagi w sprawie zakresu rewizji domowej i osobistej*, „Palestra” 1962/6–7, s. 17 oraz J. Grochowski, *Definicja...*, s. 87.

⁶ S. Kalinowski, *Polski proces karny w zarysie*, Warszawa 1981.

⁷ Ustawa z 19.04.1969 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. Nr 13, poz. 96 ze zm.).

⁸ Zob. J. Bafia i in., *Kodeks postępowania karnego. Komentarz*, Warszawa 1976, s. 271; M. Lipczyńska, R. Ponikowski, *Mały komentarz do kodeksu postępowania karnego*, Warszawa 1986, s. 167.

⁹ M. Siewierski [w:] M. Siewierski, J. Tylman, M. Olszewski, *Postępowanie karne w zarysie*, Warszawa 1971, s. 158.

¹⁰ M. Lipczyńska, *Polski proces karny*, t. I, *Zagadnienia ogólne*, Warszawa 1986, s. 186.

¹¹ K. Woźniewski [w:] *Prawo karne procesowe – część ogólna*, red. J. Grajewski, Warszawa 2011, s. 418.

¹² K.T. Boratyńska [w:] K.T. Boratyńska, Ł. Chojniak, W. Jasiński, *Postępowanie karne*, Warszawa 2018, s. 320.

W literaturze karnoprosesowej można spotkać również próby formułowania bardziej rozbudowanych definicji przeszukania, które uzupełniane są przede wszystkim o element przymusu przy przeprowadzaniu tej czynności. Przymusowy charakter przeszukania wskazywany jest wręcz niekiedy jako kluczowy element jego definicji¹³. M. Cieślak definiuje przeszukanie jako „przymusowy sposób przeszukiwania osób lub rzeczy dla celów procesu karnego”¹⁴, a w odniesieniu do problematyki prawa dowodowego jako „czynność zmierzającą do wykrycia i pozyskania dla celów dowodowych odpowiednich środków lub faktów dowodowych”¹⁵. Inna grupa autorów uzupełnia definicję przeszukania o element przymusu przy jego przeprowadzaniu. Według A. Murzynowskiego: „Rewizja jest czynnością procesową (o charakterze przymusowym) organów ścigania, zmierzającą do a) ujęcia podejrzanego, b) wykrycia dowodów, c) wykrycia przedmiotów uzyskanych za pomocą przestępstwa lub ulegających konfiskacie”¹⁶. Podobnie definicję przeszukania ujmuje K. Marszał, stwierdzając że przeszukanie stanowi czynność przymusowego wykonania, dokonywaną w celu znalezienia przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie¹⁷. Element ten w syntetycznej definicji eksponuje również R. Koper, wskazując, że przeszukanie to środek przymusu stanowiący poważną ingerencję w sferę praw i wolności obywateli¹⁸. Co istotne, jeśli chodzi o systematykę opracowania, autorzy cytowanego podręcznika nie umieszczają przeszukania w rozdziale dotyczącym dowodów, a w rozdziale zatytułowanym „Środki przymusu”, zaliczając przeszukanie do tej kategorii¹⁹. Na wskazaną cechę przeszukania zwracają uwagę również S. Steinborn²⁰, a także W. Daszkiewicz, stwierdzając że przeszukanie zamieszczono co prawda wśród przepisów o dowodach, ale z istoty przeszukania wynika, że jest ono

¹³ K. Kremens, *Przeszukanie [w:] System Prawa Karnego Procesowego*, t. VIII, cz. 2..., red. J. Skorupka, s. 3819.

¹⁴ M. Cieślak, *Zagadnienia dowodowe w procesie karnym*, Warszawa 1955, s. 303.

¹⁵ M. Cieślak, *Postępowanie karne – część ogólna*, Kraków 1971, s. 351.

¹⁶ A. Murzynowski [w:] L. Hochberg, A. Murzynowski, L. Schaff, *Komentarz do kodeksu postępowania karnego*, Warszawa 1959, s. 162.

¹⁷ K. Marszał, *Zagadnienia ogólne procesu karnego*, t. II, Katowice 1985, s. 286.

¹⁸ R. Koper [w:] *Proces karny*, red. K. Marszał, J. Zagrodnik, Warszawa 2017, s. 445.

¹⁹ R. Koper [w:] *Proces...*, red. K. Marszał, J. Zagrodnik, s. 445.

²⁰ S. Steinborn, *Problem...*, s. 365.

Przeszukanie ma istotne znaczenie dla biegu i wyniku procesu karnego jako czynność dowodowa. Jednocześnie jest jednym z najpowszechniej wykorzystywanych instrumentów ingerencji w prawie chronione prawa i wolności jednostki.

W książce omówiono zagadnienia związane z całym procesem stosowania tej instytucji – od decyzji o przeprowadzeniu przeszukania, poprzez sposób jego przeprowadzenia, aż po kontrolę jego legalności, zasadności i prawidłowości.

Opracowanie zawiera odpowiedzi na pytania dotyczące interpretacji przesłanek przeszukania, a także przedstawia model jego właściwej kontroli przez uprawnione do tego organy.

Publikacja obejmuje analizę przeszukania zarówno na gruncie aktów normatywnych, jak i praktyki stosowania prawa, dla której podstawę stanowiły badania 853 akt spraw sądowych, w których zbadano 1340 przypadków przeszukań.

Książka jest przeznaczona dla adwokatów, radców prawnych, prokuratorów i sędziów, a także funkcjonariuszy Policji oraz innych organów uprawnionych do przeprowadzania przeszukania. Będzie przydatna pracownikom naukowym zajmującym się postępowaniem karnym, prawem karnym i prawami człowieka oraz innym osobom zainteresowanym zagadnieniami związanymi z ochroną praw człowieka w ramach postępowania karnego.

Karol Jarząbek - doktor nauk prawnych, asystent w Katedrze Postępowania Karnego Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego; ukończył aplikację prokuratorską i złożył egzamin prokuratorski; asesor sądowy w Sądzie Rejonowym w Lwówku Śląskim.

9788383587172 W01P01

ISSN 1897-4392
ISBN 978-83-8358-717-2

9 788383 587172

ZAMÓWIENIA:

INFOLINIA: +48 801 044 545

ZAMOWIENIA@WOLTERSKLUWER.PL

WWW.PROFINFO.PL